

BÀI DỰ THI CUỘC THI VIẾT

NHỮNG KỈ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG 2023

Tri thức ngày xưa trở lại đây,
★ Ân tình sâu nặng của cô thầy!
Người mang ánh sáng soi đời trẻ,
Lái chuyến đò chiều sang bến đây?
Đò đến vinh quang nơi đất lạ,
Cám ơn người đã lái đò hay!
Ớn này trò mãi ghi trong dạ...
Người đã giúp con vượt đặng cay!

1. Tác giả

Họ và tên: LÊ VŨ MINH HIẾU

Ngày tháng năm sinh: 06/08/2008

Quê quán: Xã Phụng Công, tỉnh Hưng Yên

Học sinh lớp: 10I

Trường: THPT Triệu Quang Phục

Địa chỉ liên hệ:

levuminhhieu06082008@gmail.com

SĐT: 0914205361

2. Bài viết

BÀI LÀM

Trong tuổi học sinh của mỗi chúng ta, ai cũng có những kỷ niệm không thể nào quên với thầy cô giáo cũ đã từng dạy dỗ mình. Đó là những kỷ niệm gắn bó, những kỷ niệm thiêng liêng khắc sâu trong trái tim trí nhớ của mỗi chúng ta, theo chúng ta tới suốt cuộc đời của mình.

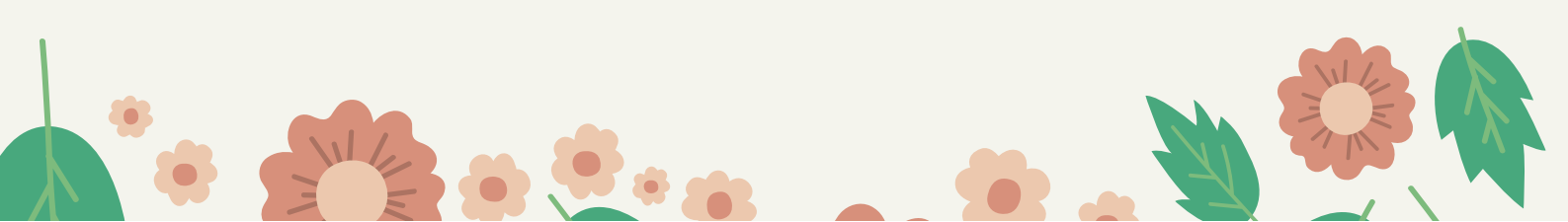
Với em, em có một kỷ niệm không bao giờ có thể phai mờ sâu sắc suốt đời không thể quên với người thầy đáng kính nhất của cuộc đời. Thầy

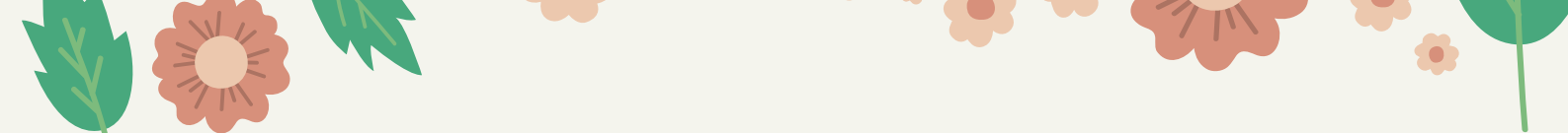

không chỉ là người thầy dạy dỗ em con chữ, trí tuệ mà còn là người cha dìu dắt em trong những ngày bỡ ngỡ tới trường, trong lúc còn ngơ ngác chưa hiểu hiểu sự đời.

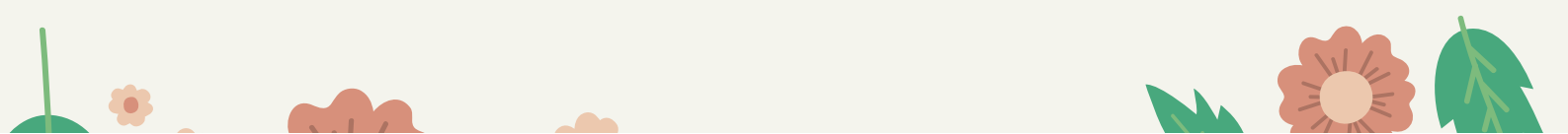
Đó chính là thầy giáo dạy em những năm tiểu học. Một kỷ niệm vô cùng đẹp về thầy giáo chủ nhiệm của mình, khi em lần đầu ngây thơ, ngỡ ngàng bước chân vào lớp một với biết bao nhiêu lạ lẫm, mới mẻ, biết bao cảm xúc bồi hồi, khi tất cả với tôi đều mới mẻ, thầy cô giáo mới, bạn bè mới... Trong ngày trọng đại của đời mình, sau khi lễ khai giảng kết thúc tất cả học sinh đều được phân công về lớp của mình để học buổi học đầu tiên. Một buổi học vô cùng ý nghĩa. Và để gặp gỡ trao đổi với giáo viên chủ nhiệm làm quen với bạn bè của mình, ngôi nhà mới sẽ theo chúng ta trong những năm tiểu học. Khi thầy Hoàn bước vào, thầy giới thiệu về bản thân. Thầy năm nay đã ngoài 40 tuổi. Nhưng Nhìn dáng người của thầy vô cùng nhanh nhẹn hoạt bát.

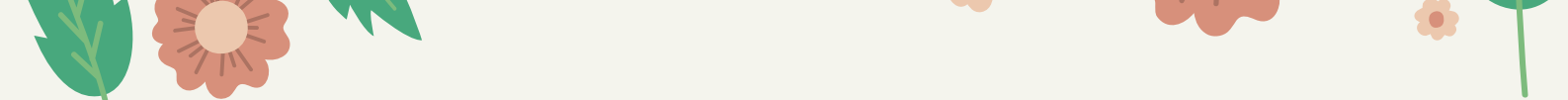

Thầy có nụ cười vô cùng ấm áp, tự xưng em có cảm giác thầy thật gần gũi thân thuộc tựa như ba mình ở nhà. Trên mái tóc thầy đã có đôi sợi bạc, thể hiện sự nhọc nhằn của thời gian sương gió. Khuôn mặt thầy vô cùng quắc thước, trên bàn tay cầm phấn có nhiều nếp nhăn thể hiện việc thầy phải vất vả vì học sinh nhiều.

Thầy bước đi trên bục giảng, tự giới thiệu về mình, rồi ra hiệu cho chúng em giữ trật tự, thầy kể về những điểm thầy thích những gì thầy mong chờ ở chúng em. Thầy cũng sẽ là thầy giáo chủ nhiệm chúng em trong năm năm tiểu học. Giọng thầy du dương ấm áp cho chúng em một cảm giác vô cùng gần gũi thân thuộc, trong ngày đầu tiên tới trường em luôn ấn tượng bởi vẻ gần gũi giản dị thân thiện của thầy, khác hẳn với những gì em thường tưởng tượng về thầy cô giáo ở trường tiểu học nghiêm nghị, xa cách. Sau khi thầy bắt đầu viết những chữ cái đầu tiên để đưa chúng em vào một thế giới mới thì cũng là lúc tôi biết tới chữ viết trong cuộc đời mình. Em mở vở

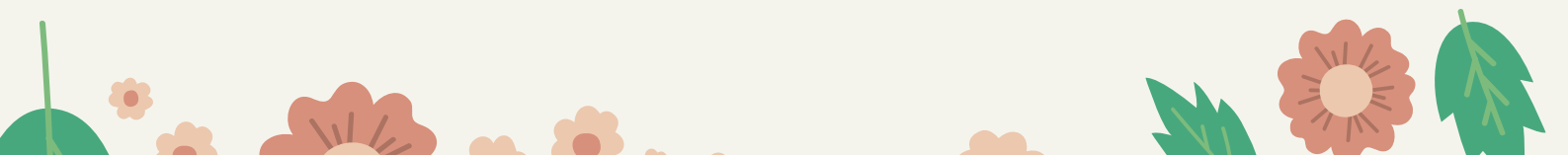

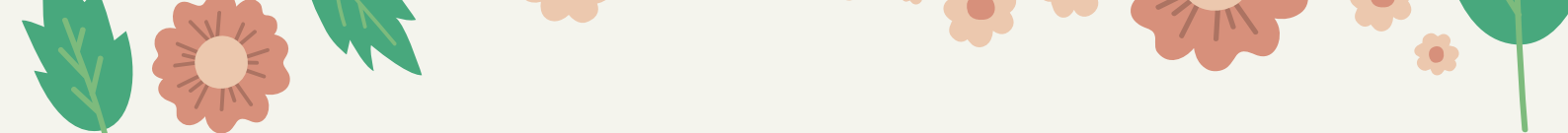

bắt đầu cầm bút, tô theo nét vẽ có sẵn trong cuốn tập tổ, những chữ viết đầu tiên run run, khiến em vô cùng lo lắng, xiên xẹo. Em sợ mình sẽ bị thầy mắng nên nét chữ càng quynh quáng lại với nhau.

Thấy vậy, thầy Hoàn vội vàng tới và nắm lấy tay em rồi từ từ đưa tay em theo nét chữ khiến em tự tin hơn hẳn, những chữ viết sau dần dần đẹp hơn, rồi cho tới khi em tự tin viết thì thầy mới buông bàn tay em ra. Nhìn khuôn mặt phúc hậu của thầy khiến em vô cùng cảm thấy ấm áp, nó thật gần gũi và thân thiết biết bao, khuôn mặt đó cứ bên cạnh em cho cả khi ngủ nó cũng xuất hiện trong giấc mơ của em.

Thầy bước đi trên bục giảng, tự giới thiệu về mình, rồi ra hiệu cho chúng em giữ trật tự, thầy kể về những điểm thầy thích những gì thầy mong chờ ở chúng em. Thầy cũng sẽ là thầy giáo chủ nhiệm chúng em trong năm năm tiểu học. Giọng thầy du dương ấm áp cho chúng em một cảm giác vô cùng gần gũi thân thuộc, trong ngày đầu tiên tới trường em luôn ấn tượng bởi vẻ gần gũi

và thân thiết biết bao, khuôn mặt đó cứ bên cạnh em cho cả khi ngủ nó cũng xuất hiện trong giấc mơ của em.

Buổi học đầu tiên của em với người thầy đáng kính mà tôi không bao giờ quên đó chính là thầy Hoàn, người đã dạy cho em những nét chữ đầu đời biến em từ một kẻ không biết gì thành một con người cái gì cũng biết. Công lao trời biển của thầy em luôn ghi khắc trong tim không bao giờ quên. Nó cũng giống như câu danh ngôn “Ngọc không mài không sáng, người không học không tài” mà thầy đã tặng chúng em trước khi chia tay mái trường tiểu học thân thương đó.

★ Có một nghề mà giấy trắng bảng đen
Và mái tóc lại bạc thêm mỗi tối
Mỗi bước đi đều tỏ ra rất vội
Chèo lái con đò sang bến đợi bình yên”

